

RETRÓ, MÉGIS MODERN

Hauch Tamás

Mindig izgalmas, amikor egy volt, vagy jelenlegi tanítványa keresi meg a volt mesterét szakmai kérdésekkel, vagy éppen az elkészült munkájával. Nincs ez másként Pintér Sándor esetében sem, akit volt szerencsém egy évig tanítani felnőttoktatásban a korábbi munkahelyemen. Sanyi első évét kollégám, Ormos András kezei „közt” töltötte, aki nagyon jó alapokat adott át. A sikeres szakmunkásvizsga letétele után Sándor egy kisebb műhely kialakítását kezdte el. Ebben több alkalommal is kérte a segítségemet, miközben komolyabb, tömör fából készült bútorokat tervezett, készített. Pár hete küldött képeket a következő projektjéről, ami egy dohányzóasztal. Ezt mutatjuk be az alábbiakban – az alkotó szavaival.

Sanyi pár éve figyeli a hirdetéseket és gyűjti a faanyagokat.

Kezdődik a szabászat.

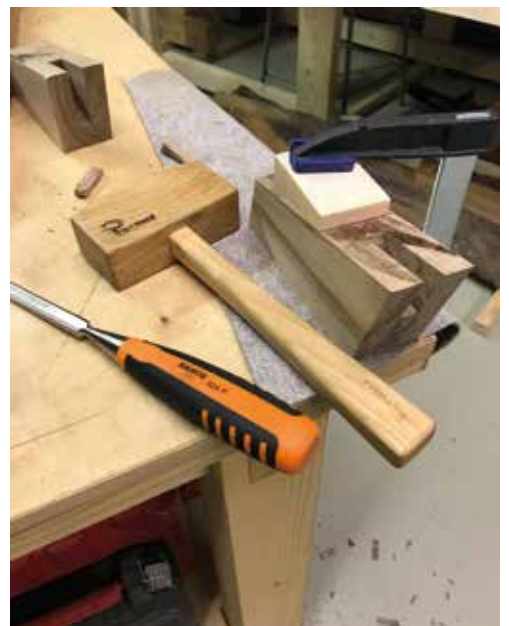
Gyalulást követően kezd kirajzolódni a fa mintázata. Sanyi ezt is számításba vette a készítésnél.

A feleségem kérésére álltam neki az asztalnak. Készítettem már a nappaliba pár tömörfa kisbútort, így a régi laminált dohányzóasztal nem illett a képbe, lejárt az ideje. Gyorsan eldöntöttük a méreteket, én pedig nekiálltam a tervezésnek. Volt még a tavaly vásárolt 8–10 éves dió- és cseresznyepallókból

annyi, hogy elkészítsem – mesélte a lelkes szakember. A gyalugép gyorsan eltüntette a felesleget, és már látszott is a dió gyönyörű mintázata. A lábakat és a káva szerkezetét készítettem el belőle. A csapokat és csapréseket japánfűrészszel és kézi vésővel alakítottam ki. A lábakhoz kellett egy

” Készítettem már a nappaliba pár tömörfa kisbútort, így a régi laminált dohányzóasztal nem illett a képbe, lejárt az ideje.

Több eszközt is maga készített, a gyalupad azonban még tervezés alatt.

sablon, amivel négy egyforma alkatrészt tudtam kivágni, ehhez a merülőfűrészlet láttam a legjobb és legbiztonságosabb megoldásnak.

Az asztal alsó-felső lapja és az osztók készültek cseresznyefából. Táblásítottam és a volt iskolámba vittem el kontaktcsiszolni, ez nagyban megkönnyítette a munkámat.

Az oldalak szélén is diót használtam a rácsokhoz. A tartólécek a rácsokban pontosan illeszkednek, ehhez az alkatrészek stabil rögzítése után felsőmarógépet alkalmaztam. A rácsok kerekítése asztalra rögzített felsőmaróval készült. Miután a rácsok és a tartólécek összeálltak, a lapokba kellett vésnem, hogy stabilan álljanak.

Az alsó lap köldökcsapokkal illeszkedik a kávéhoz. A lapok és az osztók pedig lamellóval. Mindezek után az élek lekerekítése következtek. A lapalkatrészek kezdtek bútorformát ölteni. Szárazon összeállítottam, és a terveimnek megfelelően minden a helyére került.

A csiszolást excentercsiszolóval végeztem P120-as szemcse-nagysággal, majd nedvesítést követően P180-as csiszolóanyaggal finomítottam. A lapok alsó felét olajjal kezeltem és összeragasztás, száradás után a többi alkatrészt is keményolajoztam. Egy nap elteltével az asztal lapját még méhviasszal kezeltem és políroztam.

A kónuszos lábak kialakítása sem tartozik az egyszerű műveletek közé.

Dolgozik az OF 1400

Illesztés után, kerekítés előtt.

Kontaktcsiszolást követően...

A rengeteg él kerekítéséhez egy asztalba épített marót használt.

Nagyolás felsőmaróval, majd finomítás kézzel.

Csiszolást követően már kezd alakot ölteni a bútor.

A főbb elemek összeállítása

”Egyelőre csak gyakorol, tapasztal, alkot – és ismerkedik a szakmai fortélyokkal. Mindezen tulajdonságok és törekvések példát mutathatnak a kezdőknek, hogy a tömegcikk gyártásán túl is van élet.

A keményolaj felvitelét követően.

A viaszolás már komolyabb feladat.

A kész asztal harmonikusan illeszkedik a nappaliba és teszi azt teljessé.

Úgy vélem, Sanyi munkájában látszik az elhivatottság, a szakmaszeretet és a fejlődni, alkotni akarás. Műhelyét folyamatosan fejleszti. Egyelőre csak gyakorol, tapasztal, alkot – és ismerkedik a szakmai fortélyokkal. Mindezen tulajdonságok és törekvések példát mutathatnak a kezdőknek, hogy a tömegcikk gyártásán túl is van élet. Esetünkben Sándor felesége a munkafolyamat közben csak pár részletfotót kapott, így már nagyon várta, hogy hazakerüljön a nappali legújabb gyöngyszeme. Az öröme teljes volt, Sanyi pedig borzasztóan büszke az új alkotására. Szerintem kicsit talán „retró” a stílus, de mégis van benne modern irányzat. A fa erezetének játéka pedig minden irányból elbűvöl minket. Bízom abban, hogy még sok ilyen munkát láthatunk majd Sándortól a továbbiakban is.